

altsaa saavel af lokale Interesser som af Hensyn til Statens almindelige Interesser, vil finde sig foranlediget til saa hurtig som muligt at indlede Underhandlinger med det sjællandske Jernbaneselskab om at overtage Banerne. Jeg betragter det som det Sandstykkeligste, at Staten, dersom den griber denne Sag rigtig an og vælger det passende Tidspunkt dertil, vil være i Stand til at faae disse Baner i sit Eie paa saadanne Vilkaar, at det bliver en finantsiel fordelagtig Operation. Det tør man være berettiget til at vente, naar man ser, at dette Selskabs Aktiers Pris for Diebliffet staar i 107—9, medens de sidste Aar have givet 7 pCt. og i indværende Aar, saa vidt man kan dømmes, ikke vil give mindre. Jeg betragter det som en given Sag, at Staten længe før dette Aarhundredes Slutning vil være Eier af de sjællandske Jernbaner, idet jeg antager, at selv om den nuværende ærede Minister ikke vil være villig dertil, — jeg antager for Resten ikke, at han er uwillig, — det Tidspunkt ikke vil være saa fjært, hvor enhver Indenrigsminister maa paa det Alvorligste finde sig opfordret til at gjøre Skridt — og det virksomme Skridt — i denne Retning; men naar saa er, at Staten om kortere eller længere Tid vil blive Eier af de sjællandske Jernbaner, er det af den allerførste Vigtighed, at det sjællandske Jernbaneselskab ikke faar Lov til at træffe saadanne Bestemmelser om det vigtigste Punkt i den sjællandske Jernbane: Veligheden og Indretningen af Kjøbenhavns tilkommende Banegaard, som maaste kunne være tilstrækkelige for den Tid, Selskabet kan forudsættes at eie Banerne, men som ville være aldeles utilstrækkelige i Fremtiden og som vil paadrage Staten, naar den om 10, 20 eller 30 Aar bliver Eier af disse Baner, en Udgift, som aldeles ikke lader sig beregne, men som vil løbe op til mange Millioner, naar Udvidelse af Banegaarden er bleven umulig, og det vil den være efter den Plan, som det sjællandske Jernbaneselskabs Flertal har sluttet sig til. — Finantsudvalget har som saadant selvfølgelig ikke kunnet gaa dybere ind paa disse Spørgsmaal; det foreligger jo ikke fra Finantsudvalget, og det eiendommelige Tilfælde er indtraadt, at uagtet Finantsudvalget har uddedt sig de Planer, Overflag, Erklæringer osv. af den høitærede Regjering, der vare afgivne i denne Sag, saa har den høitærede Regjering ikke set sig i Stand til at meddele Udvalget Noget desangaaende, efter som Sagen endnu er under Forhandling. Jeg kan imidlertid sige, at det ikke har generet Udvalget i mindste Maade, thi hvad Ministeriet ikke har villet meddele Udvalget, har ad anden Vej staaet til Udvalgets Raadighed, og Udvalget har derved været i Stand til, tror jeg, fuldstændigt at overse Sagen og at dømmes om de forskellige Ting, som her have foreligget. — Det kan være, at Materialet ikke er saa aldeles fuldstændigt, som man kunde

have modtaget det fra det høitærede Ministerium, men det har dog været saa fuldstændigt, at det er i Stand til at begrunde den Dom, Udvalget har udtalt i sin Betænkning. Denne Dom gaar for det Første ud paa med Hensyn til det Punkt, jeg nylig nævnte, at advare og vedlægge Indsigelse fra Finantsudvalgets Side, forsaavidt det kan tale paa Rigsdagens Vegne, imod den Plan, som det sjællandske Jernbaneselskabs Bestyrelse har fattet til en ny Banegaard ved Kjøbenhavn, og denne Indsigelse er berettiget, fordi der savnes Løshjemmel til Anlægget af en saadan Banegaard, hvilket Rigsdagen maa forbeholde sig at tage sin Bestemmelse om, hvilket ogsaa formelt anerkjendes fra Jernbaneselskabets Side; men reelt anerkjender det det ikke, thi de Arbeider, som det sjællandske Jernbaneselskab foretager i Anledning af den Havnebane, hvortil Selskabet har faaet Koncession, ere saaledes sammensflettede med den Plan, som Bestyrelsen har tænkt sig og ønsker at faae Koncession paa til Anlægget af denne Banegaard, at flere af de Skridt, der synes at sigte til Havnebanen, i Virkeligheden have det andet Projekt for Næ og tjene til at forberede dette. — Naar man nu betragter de Erklæringer, som ere blevene meddelte i Anledning af denne Sag, saa er der en, jeg særlig tillæber mig at fremhæve for det ærede Thing, og som vistnok vil give det klareste Blik paa, hvilken Fare der løbes ved denne Sag. Jeg tager saa meget mindre i Betænkning at benytte dette Aktstykke og fremdrage det offentlig, som det er blevet benyttet paa det sjællandske Jernbaneselskabs Generalforsamling i afdigte Sommer. Rigtignok blev der fra den sjællandske Jernbanedirektionens Side gjort Indsigelse imod, at et saadant Aktstykke blev paaberabt, men det turde være, at man opfatter denne Sag feil, naar man betragter den som en Sag, der har hjemme indenfor Direktionens fire Vægge, medens det er en Sag, der i høieste Grad vedkommer hele Landet. Dette Aktstykke er en Erklæring fra det sjællandske Jernbaneselskabs egen Tekniker, Ingenieurkaptajn Hedemann, hvoraf jeg med den høitærede Formands Tilladelse skal oplæse nogle Linier af Slutningen. Han fremstiller først, at der efter det sjællandske Jernbaneselskabs Plan vil medgaa ca. 6 Millioner Kroner til Havnebanen, til Udvidelse af Kjøbenhavns Banegaard m. m., men saa siger han, at der ved Anvendelsen af de nævnte Kapitaler kun tilveiebringes en endog formentlig utilfredsstillende Udvidelse af Lokaliteterne for Godsstraffen, medens det foreliggende Projekt ikke i nogen som helst Henseende bidrager til en Forbedring eller Udvidelse af de bestaaende Lokaliteter for Personstraffen, og at det kan antages, at det vil koste en Million Kr. mere, altsaa tilsammen 7 Millioner Kr., at naae dette Diemed paa Grundlag af den Plan, som det sjællandske Jernbaneselskabs Pleenarbestyrelse har fattet; men da en saadan Udvidelse inden kort Tid vil blive absolut nødvendig,